

Obyčejný toulání

Wabi Ryvola

Jak se na to zpátky dívám
měl jsem odjet někam jinam
cestou která nevedla by zpátky
když jsem se po jedné ztratil
z druhý jsem se zase vrátil
málo bylo těch co rovný jsou

Odvahu když srdce nemá
hrdost když je poplašená
tvoje ruka přesto zbraně svírá
Roky jdou do zapomnění
v životě se všechno změní
naděje poslední umírá
Obyčejný čekání
pořád stejný toulání
jako bys na holku čekal
před náhodou šťastnou smekal
celej život pořád jenom čekáš
na příští den

Vobyčejný toulání
pořád stejný čekání
do světa se nepodíváš
když stojíš u vrat a zíváš
celej život pořád jenom čekáš
na příští den
Zbytečně je volat štěstí
když nemáš dost silný pěsti
abys ho moh pevně v ruce svírat
Nevyhneš se modrej m dálkám
soubojům a myším válkám
jenom musíš vědět kudy jít

Do zbytečně lítejh roků
nevedou stopy tvejch kroků
když se umíš kolem sebe dívat
Jako mraky nebem plynou
najdeš i ty cestu jinou
stačí jenom sebrat se a jít